

УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА	
ПИСАРНИЦА - 15	
ПРИМЕНОВАНО:	19 DEC 2013
Орган:	Број
85609	Прилог
	Вредн.
	-

Министарство спољне и унутрашње трговине и телекомуникација

Немањина 22-26

11000 Београд

Епошта: vladana.radisavljevic@mtt.gov.rs

Предмет: Коментари на јавно објављени Нацрт Закона о изменама и допунама Закона о електронским комуникацијама

Поштовани,

На основу јавно објављеног позива на Вашем сајту, достављам вам благовремен коментар на објављени Нацрт Закона о изменама и допунама Закона о електронским комуникацијама (у даљем тексту Нацрт).

Наш коментар је подељен у 2. дела и то: 1. Предлози измена текста Нацрта; и 2. Образложение предложених измена.

1. Предлози измена текста Нацрта

После члана 12. Нацрта додати члан 12. а који гласи
У члану 37. став 1 после речи „услуга“ додати „на српском језику и ћириличном писму“ тако да 1. став члана 37 гласи:

Делатност електронских комуникација обавља се по режиму општег овлашћења, односно у складу са општим условима који се могу прописати за све или за одређене врсте електронских комуникационих мрежа и услуга на српском језику и ћириличном писму, у складу са одредбама овог закона.

У члану 13 став 2 Нацрта у вези промена члана 52 Закона после речи „комуникационих мрежа“ додати „на српском језику и ћириличном писму“ тако да 2. став члана 13 Нацрта гласи:

Агенција води ажурну базу података о врсти, расположивости и географској локацији капацитета, нарочито податке о правцима и електронских комуникационих мрежа на српском језику и ћириличном писму.

После члана 17 Нацрта додати члан 17а који гласи
У члану 105 став 1. после речи „у писаној форми“ додати „на српском језику и ћириличном писму“ тако да 1. став члана 105 гласи:

Међусобна права и обавезе оператора и корисника уређују се уговором, који се закључује у писаној форми на српском језику и ћириличном писму.

После члана 17 Нацрта додати члан 17б који гласи
У члану 106 став 1. после речи „понуди“ додати „на српском језику и ћириличном писму“ тако да 1. став члана 106 гласи:

Оператор је дужан да своју услугу понуди на српском језику и Ћириличном писму на начин који потрошаче јасно и недвосмислено обавештава о условима закључења уговора, а нарочито о елементима из члана 105. став 2. овог закона.

После члана 17 Нацрта додати члан 17в који гласи
У члану 107 став 1. после речи „обавести“ додати „на српском језику и Ћириличном писму“ тако да 1. став члана 107 гласи:

Оператор је дужан да претплатника, најмање месец дана унапред, обавести на српском језику и Ћириличном писму на погодан начин о намери једностране измене услова уговора, као и праву претплатника на раскид уговора пре истека периода на који је закључен.

После члана 17 Нацрта додати члан 17г који гласи
У члану 113 став 5. после речи „у писаном облику“ додати „на српском језику и Ћириличном писму“ тако да 5. став члана 113 гласи:

Оператор је дужан да у року од 15 дана од дана подношења приговора достави претплатнику одговор у писаном облику на српском језику и Ћириличном писму, којим ће прихватити основани захтев за накнаду штете, сагласно одредбама уговора о пружању услуге са мањим квалитетом од уговореног, односно одбити захтев, наводећи чињенице и доказе на основу којих је утврђен износ задужења за пружене услуге, односно утврђен квалитет пружених услуга.

После члана 17. Нацрта додати члан 17д који гласи
У члану 120 став 1. после речи „претплатника“ и речи „форми именика“ додати „на српском језику и Ћириличном писму“ тако да 1. став члана 120 гласи:
Пружалац услуга јавног телефонског именика дужан је да без накнаде обавести претплатника на српском језику и Ћириличном писму о намери да његове личне податке укључи у јавно доступан телефонски именик у штампаној или електронској форми, о сврси именика, доступности личних података преко услуга обавештења, као и могућностима за претрагу личних података од стране трећих лица преко функција претраге у електронској форми именика на српском језику и Ћириличном писму.

После члана 17. Нацрта додати члан 17 који гласи
У члану 121 став 1. тачка 1 после речи „претплатника“ додати „на српском језику и Ћириличном писму“ и у истом члану и ставу у тачки 2 после речи „телефонским именицима“ додати „на српском језику и Ћириличном писму“ тако да 1. став члана 121 гласи:

Оператор који пружа јавно доступне телефонске услуге дужан је да:
1) сачини и води ажуран јавни телефонски именик са подацима својих претплатника на српском језику и Ћириличном писму;
2) обезбеди корисницима својих услуга приступ услугама обавештења и јавним телефонским именицима на српском језику и Ћириличном писму.

2. Образложение предложених измена

Први разлог предложених измена је усаглашавање са чланом 10. Устава Републике Србије којим је уређено да је у службеној употреби у Србији српски језик и ћирилично писмо. Наведеним изменама доследно се уставна норма уградије у Нацрт тако да се избегава двосмисленост тумачења јер је у неслужбеној, колоквијалној, употреби у Србији и латинично писмо. Наведеним изменама се допуњује и Закон о службеној употреби језика и писма ситуацијама које у њему нису обухваћене односно службени језик и службено писмо се на бази ових измена уводи у сферу која није њиме довољно прецизно обухваћена.

Други разлог је пракса свих европских држава да важи правило „једна држава, један службени језик, једно службено писмо“ чиме Србија постиже да се избегава коришћење два писма у једној важној сferи живота у којој се грађани Србије појављују.

Трећи разлог је препорука Заштитника грађана Републике Србије (дел.бр. 21306 датум 7. 11. 2011. Заштитник грађана Републике Србије) која се може наћи на адреси [http://www.ombudsman.rs/attachments/1558_CIRILICA%20\(2\).doc](http://www.ombudsman.rs/attachments/1558_CIRILICA%20(2).doc) и којом се:

УТВРЂУЈЕ

Закон о службеној употреби језика и писама (у даљем тексту: Закон) не обезбеђује све потребне начине и мере за остваривање Уставом утврђене обавезе на службену употребу српског језика и ћириличког писма у органима, односно организацијама које врше јавна овлашћења. Надзор над применом Закона и остваривањем обавезе државних органа да у раду примењују службену употребу српског језика и ћириличког писма у надлежности је министарства, која не располажу потребним капацитетима за остваривање ове надлежности.

Законом о службеној употреби језика и писама нису прописане казнене мере ако орган, односно организација која врши јавна овлашћења не примењује и не спроводи службену употребу српског језика и ћириличког писма у складу са Законом.

С обзиром на утврђено, Заштитник грађана упућује Министарству за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу

ПРЕПОРУКУ

Како би се остварила доследна примена Закона, а у циљу остваривања обавезе органа, односно организација које врше јавна овлашћења у примени службене употребе српског језика и ћириличког писма, потребно је да се обезбеди:

- Делотворно вршење надзора над применом Закона;
- Потребне мере које ће се примењивати према органу односно организацији која врши јавна овлашћења ако не поступа у складу са одредбама Закона, којима је регулисана службена употреба српског језика и ћириличког писма.

Министарство за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу обавестиће Заштитника грађана, у складу са чланом 31. ставом 3. Закона о Заштитнику грађана, о предузетим мерама неопходним за спровођење препоруке најкасније у року од 60 дана, односно о разлозима због којих, евентуално, није поступио по препоруци.

Предложеним изменама Нацрта не спречава се употреба латинице, једино се примат даје српском језику и ћириличном писму као обавезујућим у складу са Уставом Републике Србије.

Нема никаквог законског, технолошког, историјског као и цивилизацијског разлога за некоришћење јединог и Уставом загарантованог службеног писма, при чему велики број грађана врећа дискриминаторски однос према српској ћирилици и српској култури уопште. Уосталом и у Европи се чине велики напори у очувању националног идентитета и неотуђивог права грађана на своја етничка обележја, своју културу и духовну баштину, као и неотуђивог права на очување свога језика и писма. Наведеним изменама Нацрта постиже се да се у здравству користи један језик и једно писмо у складу са тежњама Србије да буде део Европске уније.

Такође не треба занемарити да коришћењем српског језика и ћириличног писма додатно помажемо српске фирме које пружају услугу електронске комуникације јер су конкурентније на домаћем тржишту због неопходности да страни пружаоци услуга изврше локализацију, односно да користе српски језик и ћирилично писмо.

С поштовањем,
Горан Грубор

Дана: 17. децембар 2013. год.